

عنوان مقاله:

بررسی قدرت تست های ملامپاتی و تیرومنتال در تشخیص لوله گذاری مشکل

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره ۶، شماره ۳ (سال: ۱۳۸۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۶

نویسندگان:

صمد نوری زاد - گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

مهرداد مهدیان - دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده پیراپزشکی

حمیدرضا سیدی - دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده پیراپزشکی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: با توجه به حجم زیاد لوله گذاری مشکل و عوارض شناخته شده آن و نیز به علت تناقضاتی که در نتایج مطالعات قبلی در مورد ارزش تست های پیش بینی کننده لوله گذاری مشکل وجود دارد، این مطالعه بر روی بیماران مراجعه کننده جهت عمل جراحی به بیمارستان متینی کاشان در سال ۱۳۷۷ انجام شد. مواد و روش ها: پژوهش به صورت توصیفی بر روی ۳۷۹ بیمار مراجعه کننده به بیمارستان انجام گردید. در ویزیت قبل از عمل، ابتدا تست ملامپاتی صورت می گرفت و بیمار در یکی از درجات I تا IV این طبقه بندی قرار داده می شد. سپس فاصله تیرومنتال (فاصله بین برجستگی تیرویید تا چانه وقتی که سر اکستانسیون کامل دارد) به وسیله خط کش اندازه گیری و ثبت می گردید. پس از القاء بیهوشی با تیوپنتال سدیم به میزان ۵mg/kg و سوکسینیل کولین ۱.۵mg/kg و اکسیژناسیون بیمار، لارنگوسکوپی صورت می گرفت و منظره لارنگوسکوپی بر اساس طبقه بندی Cormack به عنوان روش تشخیصی مثبت ثبت می گردید. بیمارانی که در درجات III و IV ملامپاتی قرار می گرفتند یا فاصله تیرومنتال آن ها کمتر از ۶ سانتی متر بود به عنوان بیماران در معرض خطر لوله گذاری مشکل در نظر گرفته می شد و بیمارانی که منظره لارنگوسکوپی آن ها در درجات ۳ و ۴ کورمک قرار می گرفت، تحت عنوان موارد لوله گذاری مشکل تلقی می گردیدند. در پایان، حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت و منفی این تست ها در تشخیص موارد لوله گذاری مشکل محاسبه گردیدند.

کلمات کلیدی:

لوله گذاری مشکل، ملامپاتی، تیرومنتال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/946892>